

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 880/2024
13.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Бургић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде, Васпитно-поправни дом у Крушевцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради исплате разлике у плати, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 92/23 од 03.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 92/23 од 03.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 370/20 од 21.10.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље, па је обавезана тужена да тужиљи на име дуга по основу разлике између обрачунате нето плате по коефицијенту за радно место старијег командира и исплаћене нето плате за радно место командира у периоду од марта 2016. године закључно са фебруаром 2019. године исплати износ од 191.232,18 динара и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу 203.705,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 92/23 од 03.10.2023. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој по основу разлике између обрачунате нето плате по коефицијенту за радно место старијег командира и исплаћене нето плате за радно место командира за период од марта 2016. године закључно са фебруаром 2019. године, исплати износ од 191.232,18 динара и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 403. став 2. тачка 2.. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 – други закон), па је утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је решењем тужене од 12.04.2016. године била распоређена на радно место ... у Служби за ... у Васпитно-поправном дому (ВПД) у Крушевцу, које је разврстано у звање командира. Решењем тужене од 20.04.2016. године тужиљи је одређена XIII платна група, први платни разред и коефицијент за обрачуи и исплату плате 1,70 и да се исти повећава за 30% по основу стажа осигурања који се рачуна са увећаним трајањем, а који има степен увећања 12/16 тако да укупан коефицијент износи 2,21 и да се ово решење примењује од 15.04.2016. године. Решењем тужене од 22.05.2019. године тужиља је трајно премештена са радног места ... у служби за ... ВПД у Крушевцу на радно место ... - ... у одсеку за ... у служби за ... . У спорном периоду тужиља је самостално обављала послове ... у ... Васпитно-поправног дома у Крушевцу који су предвиђени за звање старијег командира и коефицијент за обрачун зараде, који је већи од коефицијента за звање командира. Послове ..., као и друге послове тужиља је обављала по налогу непосредног руководиоца, без решења о распоређивању на то радно место. Тужиља има средњу стручну спрему. За обављање послова радног места ... у звању старијег командира поред средње стручне спреме захтева се и положен испит за звање старијег командира и најмање 2 године радног искуства у Служби за ... . Тужиља је по један дан у свакој недељи утуженог периода обављала послове командира (спољашње ...) а осталим данима у свакој недељи послове старијег командира (унутрашње ...). На основу допунског налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке утврђена је висина потраживања тужиље односно разлика између плате коју је тужиља примала према обрачуну плате са укупним коефицијентом за звање командира закључно са септембром 2016. године у висини од 2,21, а од октобра 2016. године до краја утуженог периода у висини од 2,30 и плате коју прима старији командир применом укупног коефицијента 2,44 за обрачун плате закључно са септембром 2016. године, а почев од октобра 2016. године према плати старијег командира са коефицијентом 2,55 уз умањење разлике за по један дан за сваку недељу утуженог периода и да та разлика (између обрачунате нето плате по коефицијенту за радно место старијег командира и исплаћене нето плате по коефицијенту за радно место командира) износи укупно 191.232,18 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредбе члана 104. Закона о раду и члана 4. Закона о државним службеницима, оценио да тужиљи припада право на разлику између припадајуће и исплаћене плате за утужени период, на основу тога што је фактички обављала послове старијег командира по налогу непосредно претпостављеног и за такав рад није била плаћена.

Другостепени суд је заузео другачије правно становиште, преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиље, код утврђења да тужиља не

испуњава услове за обављање послова у звању старијег командира, па не постоји основ за остваривање права на исплату тражене разлике плате применом члана 104. Закона о раду и члана 91. Закона о државним службеницима јер радно место „старији командир“ не представља тзв. одговарајуће радно место.

Изјављеном ревизијом, по налажењу Врхоног суда, неосновано се указује на погрешну примену материјалног права.

Одредбом члана 104. Закона о раду прописано је да запослени има право на одговарајућу зараду, која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду (став 1.); - запосленима се гарантује једнака зарада за исти рад или рад исте вредности који остварују код послодавца (став 2.); - под радом једнаке вредности подразумева се рад за који се захтева исти степен стручне спреме, односно образовања, знања и способности, у коме је остварен једнак радни допринос уз једнаку одговорност.

Одредбом члана 11. Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ бр. 62/06...99/14) извршилачко радно место сврстава се у платну групу која одговара звању у које је разврстано, а одредбом члана 13. став 2. истог закона, коефицијент за извршилачко радно место одређује се према платном разреду платне групе у којој се налази извршилачко радно место. Према одредби члана 14. истог закона коефицијент се одређује решењем. Решењем о коефицијенту одређује се платна група у којој се налази радно место, број платног разреда и висина коефицијента.

Одредбом члана 91. Законом о државним службеницима ("Службени гласник РС", бр. 79/2005...95/2018), прописано је да одговарајуће радно место јесте оно чији се послови раде у истом звању као послови радног места са кога се државни службеник премешта и за које државни службеник испуњава све услове.

По оцени Врховног суда, имајући у виду напред цитиране одредбе, правилно је другостепени суд оценио да тужили не припада право на исплату мање исплаћене зараде од исплаћене до потраживане зараде, према коефицијенту исплате зараде за обављање послова на радном месту у звању старијег командира, јер не постоји правни основ за остваривање предметног права. У конкретном случају, тужила је решењем тужене, према Закону о Полицији, Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у ВПД у Крушевцу, у складу са степеном стручне спреме који поседује - средња стручна спрема и условима које испуњава за обављање послова у звању командира, распоређена на радно место ... у Служби за ... у Васпитно-поправном дому у Крушевцу у звању командира, са укупним коефицијентом за обрачун и исплату плате 2,21 и за то радно место је у утуженом периоду примала плату у одговарајућој висини у складу са цитираним законским одредбама, с тим да је по налогу непосредно претпостављеног, без доношења решења о распоређивању, у спорном периоду обављала и послове старијег командира.

Према одредбама Закона о раду, запосленом се гарантује једнака зарада за исти рад или рад исте вредности који остварује код послодавца, при чему се под радом исте вредности подразумева рад за који се захтева исти степен стручне спреме, односно образовања и способности у коме је остварен једнак радни допринос уз једнаку одговорност. То даље значи да рад једнаке вредности представља не само рад за који се

захтева одговарајући степен стручне спреме, односно образовања (објективни елементи), већ и знање и способност који се испољавају као стручност, умеће, вештину, вичност, умешност и друга радна својства од којих зависи способност запосленог да самостало и квалитетно обавља послове који су му поверени (субјективни елементи), у чијем присуству је остварен једнак радни допринос, а све уз једнаку одговорност. Поред тога, а да би дошло до повреде принципа једнаке зараде за исти рад, потребно је да радно место чије послове запослени обавља представља тзв. одговарајуће радно место.

Међутим у конкретном случају, за обављање послова на радном месту у звању старијег командира за који је прописан већи коефицијет за обрачун плате чију примену тужила тражи, неопходно је да су испуњени општи и посебни услови (средња стручна спрема, положен испит за звање старијег командира и најмање две године радног искуства у Служби за ... на истим или одговарајућим пословима, као и потребне компетенције за рад на радном месту), а из чињеничног утврђења не произилази да је тужила кумулативно испуњавала те услове, нити су прописани исти услови у односу на послове које је обављала на радном месту у звању командира (средња стручна спрема, положен испит за звање командира и радно искуство у Служби за ... на истим или одговарајућим пословима од шест месеци и током приправничког стажа, као и потребе компетеније за рад на радном месту). Из тих разлога, чињеница да је тужила фактички обављала и послове из делокруга послова старијег командира, по усменом налогу, супротно наводима ревизије, не утиче на усвајање тужбеног захтева јер није дошло до повреде принципа једнаке зараде за исти рад, како је то правилно закључио другостепени суд. Због тога тужила неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Из наведених разлога на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић